

Arkipäivän viatonta sovinismia

Mies korjasi kattoa ja kiinnitti turvaköytensä talon toiselle puolelle pysäköidyn auton vetokoukkuun. Siihen se oli helppo solmia ja koukku pysyisi tukevasti paikallaan. Toisen pään hän sitoi tiukasti vyötäisilleen. Vaimo lähtikin autolla kauppaan eikä huomannut köyttä. No, seuraukset tiedetään ja niille naureskellaan. Vaimo ei huomannut, töppäsi.

Nainen oli jäänyt liukkaaseen mäkeen etuvetoisella autollaan kiinni. Hän ripotteli hiekkaa takapyörien eteen. Paikalle tuli kokenut mies ja kysyi naureskellen, miksi nainen hiekoittaa takapyörien edustaa eikä etupyörien. No ettekös te nyt huomaa, että etupyöräthän pyörivät jo.

Viatonta arkipäivän sovinismia, eikö vaan.

Mies siis teki järkeviä ja hyödyllisiä asioita, ja nainen töppäsi. Näitä juttuja on paljon. Vaimo kohelsi ja kurttasi vähän autoa. Vaimo kuivatti koiranpennun mikrossa. Vaimo ei huomannut, että ...

Taannoin Naganon olympialaisissa hehkutettiin kisojen parhaita urheilijoita. Useampaan otteeseen suomalaisetkin toimittajat kuuluttivat, että Björn Dählie oli kisojen paras urheilija. Mutta oliko niin. Ei tietenkään, vaan se oli Larissa Lazutina, joka voitti yhden mitalin enemmän kuin Dählie.

Tämä on meidän miesten viatonta arkipäivän sovinismia. Se on syvään juurtunutta, ja se tulee aivan huomaamatta jo selkäytimestä.

Olin tässä Saksassa työnantajani asioita hoitelemassa. Saksalaiset ovat yleensä hyvin muodollisen kohteliaita. Mies on ainakin Herr, jos ei ole Doktor. Nainen on Frau riippumatta siitä, onko naitu vai ei. Tai on siellä joku ikäraja, jota nuorempia kutsutaan Fräulaineiksi.

Mutta lipsahtaa se saksalaiseltakin sovinistilta.

Tilaisuudessa, johon osallistuin, miehiä kutsuttiin Herr Mülleriksi ja Herr Fischeriksi, mutta suurta yhtiötä johtava nainen, Frau Förster, olikin vain yksinkertaisesti Silke!

Ai jaa, minäkö sovinisti. En tunnusta, ja jos olenkin, niin vahingossa.

pajen